

KURBAN BAYRAMI İLE İLGİLİ BİR KAÇ HADİS

<"xml encoding="UTF-8?">

KURBAN BAYRAMI İLE İLGİLİ BİR KAÇ HADİS

Uyunu'l-Ahbâr kitabında nakledilmiştir: Resulullah (s.a.a) kurban bayramında iki alaca renkli ve boynuzlu koç keserdi.[1]

Kuleyni el-Kâfî'de nakletmiştir: "Resulullah (s.a.a) kurban bayramında iki koç keserdi. Birisini kendi tarafından diğerini de ümmetinin fakirleri tarafından."[2]

Caferiyat kitabında kendi senedi ile İmam Sadık (a.s)'ın değerli babalarından, Ali (a.s)'dan rivayet etmiştir: "Resulullah (s.a.a) "Kurban bayramı" namazında birinci rekatta yedi tekbir (Tekbiret-ül İhram, kunûtlar için beş tekbir ve rükûdan önce tekbir), ikinci rekatta beş tekbir (kunûtlar için dört tekbir ve rükûya gitmek için tekbir) söylerdi."[3]

- Caferiyat kitabında Ali (a.s)'ın şöyle buyurduğu nakledilmiştir: "Resulullah (s.a.a) Fitre ve Kurban bayramında "Sebbihisme Rabbike-l Âla" ve "Hel Atake Hadisu-l Gaşiye" yi kırâet ederdi."[4]

Fakih kitabında İmam Sadık (a.s) babalarından şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: Resulullah (s.a.a)'ın küçük bir bastonu vardı. Uç kısmı demirdendi. Hazret, ona yaslanırdı. Fitre ve Kurban bayramlarında eline alırdı.[5]

Fakih kitabında İmam Sadık (a.s)'ın şöyle buyurduğu rivayet edilmiştir: "Sünnet olan insanın "Fitre" bayramında namaz kılınacak yere gitmeden iftar etmesi, "Kurban bayramında" ise namazdan sonra bir şey yemesidir."[6]

Kâfî kitabında İmam Sadık (a.s) şöyle buyurmuştur: "Aziz babam (s.a) Fitre bayramında namaz için çöle gittiğinde altına halı veya hasır sermek istedikleri zaman izin vermezdi, ve şöyle buyurdu: Bugün Resulullah (s.a.a)'ın çöle gidip ufka bakıp alnını-yüzünü yere bıraktığı gündür.[7] (Namaz kılardı)

İmam Sadık (a.s)'ın şöyle buyurduğu rivayet edilmiştir: "Fitre ve kurban bayramında Resulullah (s.a.a)'ın namazı mescitte kılmalarını istediler. Hazret; (çölde) çölde kılınmasını emretti.[8]

Muknie kitabında rivayet edilmiştir. Resulullah (s.a.a) Fitre ve kurban bayramında –hava sıcak veya soğuk olsun fark etmez- hırka giyip sarık takardı."[9]

Allame'nin Nihaye kitabında rivayet edilmiştir. "Resulullah (s.a.a) Fitre ve kurban bayramında namaza gittikleri zaman yüksek sesle tekbir söylerdi."[10]

Uyunu'l-Ahbâr'ı- Rıza kitabında hizmetçi olan "Yasir" ve "Reyyan b. Salt" ve diğerleri İmam Rıza (a.s) ile Me'mun arasında Merv'de geçen olayı nakletmişlerdir.

Hadiste şöyle gelmiştir: "Bayram geldiğinde Me'mun İmam Rıza (a.s)'ı çağırıp bayram namazını kılması ve hutbe okuması için (ata) binerek musallaya (namaz kılınan yere) gitmesini istedi.

Me'mun çok ısrar ettiğinden dolayı İmam (a.s) "Gitmeye mecbur olduğumdan dolayı Resulullah (s.a.a) ve Emirü'l Müminin (a.s)'ın bayram namazına gittikleri şekilde giderim..." buyurdu.

Bayram sabahı güneş doğduktan sonra İmam (a.s) gusül alıp pamuk parçadan yapılmış beyaz sarığı başına bağladı, bir tarafını sinesine diğer tarafını arkasına attı.

Bütün hizmetçilerine, kölelerine kendisi gibi yapıp gitmeye hazırlanmalarını emretti. Sonra kulpu demirden yapılmış bastonu eline alıp çıplak ayakla elbiselerini yukarı kaldırdı öyle ki baldırları görünüyordu, dışarı çıkmaya hazırlandı.

Köleleri de aynı şekilde hazretin önünde durdular, hazret gökyüzüne bakarak dört defa tekbir dedi,... İmam (a.s) göz kamaştırıcı bir azamet ve büyüklükte, halkın karşısına çıktı, evin kapısının önünde durarak (yüksek sesle) "Allah-u Ekber Ala ma hadana, Allah-u Ekber ala ma razagena min behimet-ül Anâm ve'l hemdulillah ala ma eblana," köleleri de yüksek sesle hazrete eşlik ediyorlardı. ... hazret her on adımda bir defa durup dört defa tekbir diyordu (yüksek sesle)..."[11]

Fakih kitabında rivayet edilmiştir: "Resulullah (s.a.a) bayram namazı için bir yoldan gittiği zaman döndüğünde farklı yoldan dönerdi."[12]

Ş. Saduk el-Muknia kitabında buyuruyor: Kurban bayramında namazdan sonra, fitre bayramında namazdan önce bir şeyler yemek müstebaptır."[13]

Gevaliu'l-Leali kitabında Ebu Said Hudri'nin şöyle dediği rivayet edilmiştir: "Resulullah (s.a.a) cenazeye ve bayram namazına giderken asla bir şeye binmezdi. (yaya giderdi.)[14]

Ş. Saduk Fakih kitabında senedi ile İmam Sadık (a.s)'ın değerli babalarından (s.a) şöyle nakletmiştir: Resulullah (s.a.a)'ın kulpu demirden olan bir bastonu vardı ve ona yaslanırdı, bayramlarda eline alırdı, namaz kılarken önüne bırakırdı.[15]

Ş. Saduk, el-Hidaye kitabında İmam Bakır (a.s)'ın şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: Her şehrin ahalisinin "Fitre ve Kurban" bayramları için sahraya gitmeleri sünnettir. Sadece "Mekke" ahalisi hariç zira orada "Mescidu-l Haram"da namaz kılarlar."[16]

el-Kâfî'de İmam Sadık (a.s)'ın şöyle buyurduğu rivayet edilmiştir: "Resulullah (s.a.a) Kurban günü saçını keser tırnaklarını, bıyıklarının ve mübarek sakalının etrafını kısaltırdı."[17]

Mukanna kitabında ihram halinde tırnakları kesmek, bıyığı kısaltmak ve koltuk altı ve üstü tüylerini almak sünnettir.[18]

Aynı kitapta zikredilmiştir: (Mekke dışındaki) şehirlerde İmam ve önderleri olmadan yaşayan insanların ârefe günü bir araya gelerek Allah'a dua edip yalvarmaları müstehaptır.[19]

Dipnotlar

[1]- el-Uyun, c.2, s.63; Şeyh et-Tehzib kitabında ve el-Müstedrek Daaimu'l-İslam, c.2, s.174'den nakletmiştir. Feyzü'l-Kadir, c.5, s.226

[2]- el-Kâfî, c.4, s.465

[3]- c.3, s.296; et-Tehzib, c.2, s.322; Nuri el-Müstedrek'te Ş.İbrahim'den nakletmiştir. Mecmau'l Garaib, c.1, s.223

[4]- el-Caferiyat, s.40; el-Müstedrek, c.1, s.428

[5]- s.150; Caferiyat, s.184; Daaim, c.2, s.164; Emâli-i Saduk, 71

[6]- el-Fakih, s.134; el-Hidaye, s.53

[7]- el-Kâfî, c.3, s.461; ed-Daaim, s.188; el-Fakih, s.134

[8]- el-Kâfî, c.3, s.460

[9]- el-Muknie s.33; et-Tehzib, c.3, s.130 burada zırh gelmiştir, el-Bihar, c.90, s.349

[10]- Nihayetu'l-Allame, el-Bihar, c.91, s.118; Feyzü'l-Kadir, c.5, s.211

[11]- el-Uyun, c.2, s.149; el-Müstedrek, Mesudi'nin İsbatu'l-Vasiyye'den, c.1,s.430

[12]- el-Fakih, s.135; ed-Daaim, c.1, s.185; Feyzü'l-Kadir, c.5, s.123

[13]- el-Mukanna, s.46; el-Fakih, s.134; el-Hidaye, s.53

[14]- Gevaliu'l-Leali el-Müstedrek, c.1, s.119 ve 430 ed-Daavat'tan nakletmiştir.

[15]- el-Caferiyat, s.17; el-Müstedrek, c.1, s.52

[16]- el-Hidaye, s.53; el-Kâfî, c.3, s.461; el-Fakih, s.134; et-Tehzib, c.3, s.138 ve s.285; el-Müstedrek, c.1, s.439

[17]- c.4, s.502; el-Fakih, s.277

[18]- s.70

[19]- s.46